

אהרן קומם בחנות המזפרות

בקיפ קד, על אם הדרך הגדולה,
 המשיקה לים, חנות מזפרות: כלי זכוכית
 וצץ גולשים מדפיה – שפן ואיל
 וצבי מאריר קרן עם נערת הקפר
 מפורסלן צבעוני ושפעת צעצועי ילדים
 עם פסלונים לפסנתר שאינו נפתח לעולם –
 כלם תוצרת המזנית נוצצת, ופה
 ושם חפץ ישן, נכלם נחבא
 אל הפלים האחרים. מאחורי הדלפק
 איש ערני, עוקב אחר תנועותינו,
 קש מיד פי חפצנו אחר הוא. שיקה
 קלה אז נקשרת והמוכר מציג עצמו:
 – ג'ק דל, משורר.
 – כאן, בחנות המזפרות?
 – או כן, מה בכך, התפרנסות ככל התפרנסות,
 שרברב או לבקר, לסוכך על הגרעין המהבהב
 בתוככי ההמלה האנושית בוקא בגין
 ההמלה הזו להיות בטוח שאינך יחיד
 מלפניך כי אם שנים, שנים לפחות,
 זה המתנועע ומדבר ועושה כדבר
 האדון לשרת לקוחותיו בכל משוגותיהם
 וזה החי ונשם במוקד אחר
 שמש שונה עם הרבה ירחים פנימיים
 בבואות חרות לאש התמיד צעצוע
 נמשך והולך לחקים אחרים. וכי מה
 יעשו משוררים בעולמנו? יתחפשו
 כאחרים. יציגו במחזה שלא הם כתבוהו
 ומבימו הנעלם שוגג וטועה כל העת
 בלהוק ובקצב, בכניסות ויציאות, ובשעת
 רצון יגלו לעולם מעבר למסקר
 מעבר לתבלול שכרי תמונות חטופות
 אדום קטועים ממחזה עתיק כתבוהו
 מאווי אנוש בגני האביב עם נוס
 של בוטיצ'ילי. ג'ק דל. משורר. זה אינו
 פרטיס בקור שמנגיב האיש לדינו,
 רק גלית נוף צבעונית של קיפ קד
 ונחיתתו מאחוריה. אכל מהר

האיש לְחֶדֶר פְּנִימִי עִם מַעֲטָפָה גְדוּלָה
 חֹר אֶל חֲנוּת הַמְזוֹכְרוֹת עַד שְׁמִצָּאתִי,
 בְּהִיוֹתִי כְּבָר הַרְחֵק, כִּי שִׁירִים הֵמָּה, כְּפִי
 שְׁפָרְסָמִם גִּ'ק דָּל בְּאַחַד הַמְקוֹמוֹנִים.
 הַנְּפוּצִים כָּל כֶּה בְּחֻצֵי הַכְּדוּר הַמַּעֲרָבִי:

צְמַחִים שֶׁזָּרוּ גְּלִי הַיָּם
 לְאַרְךָ הַחוֹפִים.
 פְּאָרוֹם בַּחוּל בְּסֶדֶר נַעֲלָם
 לַעֲיוֹנָם שֶׁל הַשְּׁחָפִים.

זֶהוּ גִ'ק דָּל הַמְשׁוֹרֵר שְׂאִישׁ
 לֹא שָׁמַע עָלָיו מִחוּץ לְקִיפ קֶד
 בְּנֻדָּאִי לֹא בְּסִין בְּנֻדָּאִי לֹא בְּהִדּוֹ אֵף לֹא
 בְּאוֹסְטְרָלְיָה אֶלְבֵּמָה אֶלְבֵּנִיָּה וְחוֹף
 הַשְּׁנֵהֶב. אֶכֶּל יִתְכַן מֵאֵד כִּי פֵעַם
 נִגַּע בְּנִימָה נַעֲלָמֶת שֶׁל נַעֲרָה מְקוֹמִית
 מֵאַהֲבָה וְאוֹלֵי גַם אִישׁ רְגִיל בְּגִיל
 מִתְקַדֵּם שְׂכָדֵי לֵהִיוֹת צְעִיר לְרֵאוֹת יָם
 בְּעֵינָיו פּוֹתֵחַ לְרַגַּע חֲדָרָיו לְגִלִּים
 שְׁמִשְׁדֵּר הַלֵּב לְדַעַת שְׂאִינוֹ רֵשָׁאִי
 לְפִסְחַם עַל פְּנֵת הַמְשׁוֹרֵר בְּמְקוֹמוֹן שְׁלוֹ.
 כֵּן, כְּלָנוּ כּוֹתְבִים שִׁירִים וְאֶל הַגְּדוּלִים
 בְּאֵמֶת חוֹזְרִים בְּכֶבֶד רֵאשׁ לֵיד הַשְּׁלָחַן
 הַרְבֵּה הַסְּבָרִים יֵשׁ, וְשִׁיר קֶטָן בְּמְקוֹמוֹן
 שֶׁל חֻצֵי הַכְּדוּר הַמַּעֲרָבִי קוֹרְאִים בֵּין שְׂאָר
 דְּבָרִים אֲגַב נְסִיעָה אֲגַב אֲרוּחָה
 חֲטוּפָה וּפְתָאֵם מְנִינָה חֲשָׂאִית מְנִיעָה
 אֵת בְּרִיחֵי הַבַּיִת וְאֵת כָּל פְּעֻמָּיָה.
 גִּ'ק דָּל. מְשׁוֹרֵר מְקוֹמִי. חֵי
 בְּקִיפ קֶד מְחַפֵּשׁ כְּמוֹכַר מְזוֹכְרוֹת.
 אֶפְשֶׁר לְפָגְשׁוֹ אִישִׁית בְּעֵתוֹן The Village
 Broadsider. הֵשׁ לוֹ עוֹד שׁוֹרוֹת שְׂכָדָאִי
 לְזַכְרוֹ:

כְּרֵאִיתִי צְפוּר מַעֲבָר לְאַפְק.
 צְבָעִיָּה כְּסוֹ בְּשָׁחֹר.
 עוֹד מַעֲט בְּשָׁחֹר תְּבַקִּיעַ
 בְּגוֹנֵי הָאוֹר.